

ACC. NR M. 13420:1-6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Småland Upptecknare: Folke Lovdénfors, Markaryd
Härad: Lunnarbo Berättare: Albert Pettersson
Socken: S. Ljunnga Berättarens yrke: f. d. lantbr.
Uppteckningsår: 1954 Född år 1880 i S. Ljunnga

Emigration till Amerika. s. 1-6.

ACC. N:R M. 13420:1.

Landskap: Småland Upptecknare: Folke Svedenfors
Härad: Sunnerbo Berättare: Albert Pettersson
Socken: S.Ljunga Berättarens yrke: f.d. lantbrukare
Uppteckningsår: 1954 Född år 1880 i S.Ljunga sn

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Min far var hemmansägare i Kuggaboda där jag nu bor. Vi var 9 syskon, därav 4 bröder, som alla var i USA, och 5 systrar varav 2 var i USA. 2 av bröderna stannade därinne för alltid. Båda är döda. Min andre bror och jag har alltså kommit tillbaka för att slå oss ned här. Våra bröder som stannade blev farmare. Far hade egentligen två gårdar. Det var förutom Kuggaboda även Drakalid, men stor skuld hade han på ställena och ont om pengar hade han. Det var dåliga tider och inte var det så mycket att skryta med tiderna i Amerika heller för all del, särskilt för farmarna. -Jag reste alltså över "pälen" 1902. Jag hade en bror som hade rest ut 2 år tidigare. Vi arbetade ett slag alla bröderna i gruvorna i Pennsylvania. Det var längst i Tailer.

Arbetet var ackordsavlönat. Själv arbetade jag i en av huvudgångarna. Det var dubbelt så bra betalt som de hade som bröt kol.

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 13420:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I de gångarna som jag arbetade gick tågen fram. Vi avlönades var 14:de dag och betalningen uppgick till mellan 50 och 60 dollars då. Emellertid arbetade vi sällan varje söckendag eftersom det var så många katolska arbetskamrater. De skulle fira de särskilda katolska helgdagarna. Och eftersom de var så många katoliker lönade det sig inte för gruvledningen att hålla driften uppe utan dem. För vivre och tvätt betalade jag 17 dollars i månaden. Kläder var rysligt billigt. Till vardags gick man ju också med simpla blåkläder så det var verkligen billigt. En finkomstym kunde man få för 20-30 dollars. Skulle det vara särskild lyx kanske 40 dollars. Skor var också billiga. Ett par bar finskor kostade 3 dollars. -Vi fyra bröder hade ju gott sällskap av varandra och vi lärde språket fort ändå, för där var som sagt inte så många svenskar i början. Efter hand kom det en hel del. Mesta tiden "bordade" jag hos tyskar och engelsmän(ombyte förnöjer ju) men sista tiden hos ~~min~~ en av mina bröder som blev gift och hade boardinghouse. Jag hade inställningen att det var bäst att inte komma till en trakt där det var så mycket svenskar för språkets skull.

Min äldste bror som reste först hade sällskap med ett par andra pojkar från hembygden som hade kontakter i USA. De andra pojkarna for

M. 13420 : 3.

Landskap: Småland Upptecknat av: Folke Svedenfors
Härad: Sunnerbo Adress: Markaryd
Socken: S. Ljunga Berättat av: Albert Pettersson
Uppteckningsår: 1954 Född år 1880 i S. Ljunga

till västern. Jag för min del tyckte det var bäst att inte stanna hos farmare om man kunde slippa. Minas systrar som reste före mig, var i staden Minneapolis som hembiträden i engelsktalande familjer efter att ha varit i svenska familjer först.

På ett par tre år har vi inte brevväxlat med brödernas efterkommande. Min ene brorson som var gift dog som 39 åring. Han hade emellertid i sin tur en son som väl nu är c:a 25 år. Han skrev för fem år sedan och lämnade sin adress och meddelade att han ämnade komma över. Han var i amerikanska flottan då. Jag har inte skrivit, det har inte blivit av, men min systems flicka som kan engelska rätt bra, hon har svarat honom och meddelat våra adresser. Jag fick emellertid ett brev från min brorson medan han levde. Då talade han om att han också arbetade i gruvorna.

Redån 1904 reste jag hem för att hälsa på och då råkade jag ut för gangster i New York och det på ett sätt som jag aldrig varken förr eller senare har hört talas om. Det var mitt på dagen på en stor gata innan båten gick.

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

ACC. N:R M. 13420:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Rätt vad det var kom det en 15 - 20 karlar gående på samma håll som jag. De gick på lagom avstånd från varandra och så började de alla att gå närmare och närmare mig. De första hade gått förbi mig, så de stannade samtidigt som de började tränga sig på mig från sidorna och bakifrån. Till slut var jag alldeles fastkilad och så fint så jag knappt märkte det hade de fiskat till sig en plånbok jag hade i bakfickan med vid pass 200 dollars. Det var de pengar jag skulle haft till resan och omkostnaderna i samband med den. I fickan hade jag en revolver, men den vågade jag inte använda, för de hade inte skytt att skjuta ned mig det är jag säker på och övermakten var för stor. Inte heller lönade det sig att skriva efter polis, för då hade de väl stuckit ned mig eller skjutit mig. Men jag ansträngde mig av alla krafter med mina händer för att fri mig och knuffa mig fri, och när jag äntligen blev av med dem, för de trodde väl inte att jag hade mera pengar på mig, så hade näsan sprungit i blod av ansträngningen. Och aldrig varken förr eller senare har jag haft ett sådant näsblod. Det formligen forsade fram. Men gangsterna de fortsatte bara gatan framåt som om ingenting hade hänt. Det var väl att jag inte hade alla mina pengar i den plånboken som jag tog. Jag var livrädd att de skulle *finna*

M. 13420:5.

Landskap: Småland Upptecknat av: Folke Svedenfors
Härad: Sunnerbo Adress: Markaryd
Socken: S. Ljunga Berättat av: Albert Pettersson
Uppteckningsår: 1954 Född år 1880 i S. Ljunga

den litet större summa jag hade innanför västen. Jag var glad att jag kommit undan med livet. Polisarm^{an}mälning var inte bara att tänka på.

En annan gång råkade jag ut för dåligt folk av ~~sk~~ samma skrot och korn. Det var när jag kom ut andra gången och arbetade ett par månader i en skog. Vi var ett arbetslag om 30- 40 man och vi bodde i ett brädsckjul. På nedre våningen var matsal och på andra våningen bodde arbetarna. Vi låg 2 och 2 i britsarna. Jag hamnade tillsammans med en irländare. När jag vaknade hade jag alla fickor vrängda. Sedan fick jag veta att irländaren var en tjuv, som tagit t.o.m. hästar. Men av mig fick han ingenting för jag hade allt gömt mina slantar bättre än så.

När jag varit i Amerika sammanlagt 8 år tyckte jag att jag skulle hem. Far började bli krasslig och gammal. Han dog bara ett par år efter det jag kommit hem. Jag köpte då 1910 Kugga boda, som var uppdelat på 3 hemmansdelar. Jag gav 11.000 kr för ungefär 2/3 och köpte sedan resten när mor dog 1920 för 8.500 kr. Jag kunde ju inte betala allt kontant, men jag hade nog en 6.000 kr i behållning när jag kom hem.

ACC. N:R M. 1342016.

Det var ju kanveta inget litet hemman. Där ~~xxx~~ är väl skog på
hemmanet för 50.000 nu och ^{för}lika mycket har jag tagit innan på det.

Som jag sa tidigare hade far också Drakalida. Min bror Edvard
kom hem 1908 från Amerika och han hade varit där i 7 år. Han köpte
den gården han med innan far dog.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV